

Sygn. akt III Ca 767/14

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 30 października 2014 r.

Sąd Okręgowy w Gliwicach III Wydział Cywilny Odwoławczy w składzie:

Przewodniczący - Sędzia SO Teresa Kołeczko - Waclawik (spr.)

Sędzia SO Barbara Braziewicz

SR del. Roman Troll

Protokolant Aleksandra Sado-Stach

po rozpoznaniu w dniu 30 października 2014 r. w Gliwicach

na rozprawie

sprawy z powództwa (...) Ltd. z siedzibą w L.

przeciwko G. S.

o zapłatę

na skutek apelacji powoda

od wyroku Sądu Rejonowego w Żorach

z dnia 20 lutego 2014 r., sygn. akt I C 515/13

1. oddala apelację;

2. zasądza od powoda na rzecz pozwanego kwotę 1200 zł (tysiąc dwieście złotych) tytułem zwrotu kosztów postępowania odwoławczego.

SSR del. Roman Troll SSO Teresa Kołeczko – Waclawik SSO Barbara Braziewicz

Sygn. akt III Ca 767/14

UZASADNIENIE

Zaskarżonym wyrokiem Sąd Rejonowy w Żorach oddalił powództwo (...) LTD. przeciwko pozwanemu G. S. o zapłatę kwoty 21.687 zł. z wraz z odsetkami maksymalnymi od kwoty 20.763,29 zł. od 28 lipca 2012r. i od kwoty 922,89 zł. i zasądził od powoda na rzecz pozwanego 3.502 zł tytułem zwrotu kosztów procesu.

Sąd I instancji ustalając, że (...) S.A. pismem z 4 kwietnia 2011r. poinformował o przeniesieniu z dniem 1 kwietnia 2011r. części działalności spółki, w tym części umów o Kartę Korporacyjną A. (...), na A. (...), Sp. z o.o. Oddział w Polsce oraz że ten ostatni podmiot stwierdził stan zadłużenia pozwanego będącego posiadaczem Karty Korporacyjnej A. (...) na dzień 24 października 2012r. na kwotę 20.763,29 zł., odmówił dopuszczenia dowodu z nieuwierzytelionych kserokopii dołączonych do pozwu wniosku o wydanie karty korporacyjnej, umowy z posiadaczem karty, tabeli opłat i prowizji karty korporacyjnej, zestawień transakcji, aneksu nr (...) do umowy windykacji należności krajowych, umowy ramowej kompleksowej windykacji należności, taryfy opłat windykacji sądowej, wniosku o zwolnienie

z odpowiedzialności wraz ze wskazówkami dotyczącymi wniosku uznając, że nie stanowią one dokumentów w rozumieniu przepisów k.p.c. stąd nie mogły być podstawą ustaleń faktycznych a następnie wyrokowania. Ocenił sąd I instancji, że dla strony reprezentowanej przez adwokata uwierzytelnienie składanych do akt sprawy odpisów dokumentów w sposób odpowiadający wymogom z art. 129 § 2 k.p.c. nie powinno być nadmiernym utrudnieniem. Pomiął dowody zawnioskowane przez pozwanego dla wykazania, że nie zawarł z powódką umowy o wydanie karty korporacyjnej uznając, że ich przeprowadzenie byłoby zbędne skoro powódka nie udowodniła twierdzeń pozwu.

Orzeczenie o kosztach oparte zostało na przepisie art. 98 k.p.c.

W apelacji powódka zarzuciła:

- naruszenie prawa procesowego - art. 129 § 1 i 2 k.p.c. poprzez jego niewłaściwe zastosowanie i przyjęcie, że strona reprezentowana przez adwokata nie wypełniła dyspozycji tego przepisu i złożyła kserokopie niedoświadczone za zgodność z oryginałem w sytuacji, gdy wskazany przepis stanowi, że obowiązek złożenia oryginału dokumentu - na który strona powołuje się w piśmie – bądź odpisu poświadczonych za zgodność z oryginałem następuje na żądanie przeciwnika, które w niniejszej sprawie nie wystąpiło, a jednocześnie brak było zarządzenia sądu wzywającego do wypełnienia tego obowiązku,

- art. 233 § 1 w zw. z art. 229, 230 i 231 k.p.c. przez ich niezastosowanie i przyjęcie, że strona powodowa nie wykazała istnienia kluczowych okoliczności w sprawie w tym faktu zawarcia przez pozwanego umowy o wydanie Karty Korporacyjnej, w sytuacji, w której pozwany nie kwestionował faktu podpisania wniosku o wydanie Karty korporacyjnej wydanej mu w związku z zatrudnieniem w (...) Sp. z o.o. z przeznaczeniem do finansowania wydatków służbowych, a także faktu, że żądana pozwem kwota stanowi wydatki jakie poniósł będąc w delegacji podnosząc wyłącznie zarzut braku legitymacji biernej, który nie został przez sąd zbadany, a w związku z tym okoliczność ta jako bezsporna nie wymagała już dalszego dowodzenia, a tym bardziej nie wymagała przedstawienia oryginałów dokumentów, z których owo okoliczności wynikały, które to uchybienia doprowadziły do nierozpoznania istoty sprawy.

Przedstawiając powyższe zarzuty wniosła o dopuszczenie dowodu z oryginału wniosku o wydanie karty korporacyjnej znajdującego się w aktach sprawy Sądu Okręgowego w Warszawie sygn, akt XXI Pa 114/14 oraz z poświadczonych za zgodność z oryginałem umowy z posiadaczem karty, tabeli opłat i prowizji karty korporacyjnej, zestawień transakcji, aneksu nr (...) do umowy windykacji należności krajowych, umowy ramowej kompleksowej windykacji należności, taryfy opłat windykacji sądowej, wniosku o zwolnienie z odpowiedzialności wraz ze wskazówkami dotyczącymi wniosku, na okoliczność złożenia przez pozwanego umowy z powódką, faktycznego korzystania przez pozwanego z Karty Korporacyjnej, istnienia wierzytelności oraz jej wysokości, skutecznego zwolnienia się z odpowiedzialności wobec powódki przez (...) Sp. z o.o. Podniosła, że w związku z niekwestionowaniem faktów wywodzonych z tych dokumentów przez pozwanego, potrzeba załączenia ich oryginałów lub kopii poświadczonych za zgodność z oryginałem wynika z rozstrzygnięcia oraz uzasadnienia wyroku sądu I instancji. Jednocześnie w związku z informacją jaką powódka uzyskała po wydaniu wyroku w niniejszej sprawie oraz w związku z zarzutami podnoszonymi przez pozwanego w toku postępowania wniosła o dopuszczenie i przeprowadzenie dowodu z rozporządzenia nr 1/2009 Prezesa Zarządu spółki (...) sp. z o.o. w sprawie zasad korzystania z karty korporacyjnej, na którym znajduje się podpis pozwanego potwierdzający zapoznanie się z jego treścią.

Wskazując na powyższe wniosła o uchylenie zaskarżonego wyroku i przekazanie sprawy Sądowi Rejonowemu do ponownego rozpoznania i zasądzenie od pozwanego kosztów procesu za obie instancje.

Pozwany wniósł o oddalenie apelacji.

Sąd Okręgowy zważył co następuje.

Apelacja nie mogła odnieść skutku albowiem zarzut naruszenia przez sąd I instancji przepisów procesowych, w szczególności art. 129 § 1 i 2 k.p.c. nie mógł zostać uwzględniony.

Zgodnie z przepisem art. 232 k.p.c., strony są obowiązane wskazywać **dowody** dla stwierdzenia faktów, z których wywodzą skutki prawne, albowiem art. 6 k.c. nakłada na osobę, która z faktu wywodzi skutki prawne ciężar jego udowodnienia. Środkami dowodowym dla stwierdzenia faktu mającego istotne znaczenie dla rozstrzygnięcia sprawy (art. 227 k.p.c.), są między innymi dokumenty urzędowe i prywatne o których mowa w art. 244 i 245 k.p.c.

Powód w uzasadnieniu pozwu powołał się na **dowody**, a to między innymi wnioski o wydanie karty korporacyjnej, umowę z posiadaczem karty, tabelę opłat i prowizji, zestawienia transakcji na karcie korporacyjnej, oświadczenie o stanie nieuregulowanych należności, umowę ramową windykacji należności oraz oświadczenia z 4 kwietnia 2011r. i 21 listopada 2011r. Powołując się na nie, wnosił o rozpoznanie sprawy w postępowaniu upominawczym, a więc przyjmował, że wykazał twierdzenia pozwu w sposób umożliwiający sądowi wydanie nakazu zapłaty w tym postępowaniu. Wobec stwierdzenia przez sąd braku podstaw do wydania nakazu zapłaty w postępowaniu upominawczym, sprawa rozpoznana została w postępowaniu zwykłym. Pozwany w odpowiedzi na pozew (k. 61-64), przyznał, że podpisał wniosek o wydanie karty korporacyjnej i przyznał fakt używania jej w związku z ponoszeniem wydatków służbowych związanych z zatrudnieniem w (...) Sp. z o.o., nie przyznał natomiast faktu zaakceptowania warunków umowy ani tabeli opłat. Wręcz przeciwnie, zaprzeczył by znał wynikające z umowy zasady korzystania z karty i zarzucił, że ani przed podpisaniem wniosku ani w chwili jego podpisania nie okazano mu warunków umowy (regulaminu) i tabeli opłat. Nie zażądał przy tym od powódki, jak zasadnie zarzuca apelująca, złożenia przez powódkę oryginałów dokumentów w myśl przepisu art. 129 k.p.c. W tej sytuacji procesowej, sąd I instancji na rozprawie w dniu 20 lutego 2013r. odmówił dopuszczenia dowodu z nieuwierzytelniczonych kserokopii dołączonych do pozwu załączników jako nie posiadających waloru dokumentu i pominął dowody zawnioskowane przez pozwanego uznając, że wobec nie wykazania przez powoda faktu zawarcia umowy z pozwanym, przeprowadzenie tych dowodów wydłużyłoby postępowanie i nie miałyby wpływu na wynik merytorycznego rozstrzygnięcia.

Pełnomocnik powoda – adwokat był prawidłowo zawiadomiony o terminie rozprawy w dniu 20 lutego 2014r. lecz nie zgłosił w trybie art. 162 k.p.c. wniosku o wpisanie zastrzeżenia do protokołu co do zarzucanego w apelacji sądowi I instancji uchybienia przepisom procesowym w zakresie postępowania dowodowego, w szczególności art. 129 § 1 i 2 k.p.c. oraz art. 233 § 1 k.p.c., w zw. z art. 229, 230 i 231 k.p.c. Nie złożył bowiem załącznika do protokołu ze stosownym zastrzeżeniem w terminie przewidzianym w art. 160 k.p.c. Nie wykazał przy tym braku swej winy w niezgłoszeniu powyższego wniosku, a tym samym, zgodnie z regulacją art. 162 k.p.c. utracił prawo powoływania się na takie uchybienia w dalszym toku postępowania. Stąd też nie mogły odnieść skutku zawarte w apelacji zarzuty naruszenia przez Sąd Rejonowy prawa procesowego w zakresie wskazanym w apelacji, a wnioski dowodowe jako spóźnione podlegały oddaleniu na podstawie art. 381 k.p.c.

Mając powyższe na uwadze, Sąd Okręgowy oddalił apelację na podstawie art. 385 k.p.c.

O kosztach postępowania odwoławczego orzeczono na podstawie art. 98 § 1 i 3 k.p.c. w zw. z § 2 ust 1 i 2 w zw. z § 6 pkt 5 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości w sprawie opłat za czynności adwokackie oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu z 28.9.2002r. (Dz. U. Nr 163, poz. 1348 ze zm.).

SSR del. Roman Troll SSO Teresa Kołeczko-Waławik SSO Barbara Braziewicz